

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Hany Veberové a soudců Mgr. Marka Bedřicha a JUDr. Jitky Hroudové ve věci

žalobce: **L.V.**
zastoupený advokátkou Mgr. Alenou Pařízkovou
se sídlem Řešovská 519/1, Praha 8

proti
žalovanému: **Magistrát hl. m. Prahy**
se sídlem Mariánské nám. 2, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 3. 2017, č.j. MHMP 269362/2017

takto:

- I. Žaloba se z a m í t á.
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou, podanou u Městského soudu v Praze, domáhá přezkoumání a zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 3. 2017, č.j. MHMP 269362/2017, kterým bylo rozhodnuto o odvolání žalobce proti rozhodnutí ze dne 13. 10. 2016, č.j. SZ P4/059434/16 tak, že se napadené rozhodnutí mění a výrok zní nově tak, že se žalobce dopustil protiprávního jednání tím, že dne 22. 12. 2015 v jím provozovaném stánku v Novodvorské ulici v Praze 4 nabízel k prodeji přibližně 800kg kaprovitých ryb, kde u těchto ryb

Shodu s prvopisem potvrzuje H. P.

minimálně v době od 12:30 do 13:00 hodin docházelo k projevům stresu a dušení, a to konkrétně slabým únikovým a obranným reflexem, zaujímání nepřírozené polohy a lapáním po vzduchu, proti čemuž žalobce neučinil přiměřené kroky k nápravě tohoto stavu.

2. Žalobce namítal, že řízení vedené prvostupňovým orgánem je stíženo zásadním důkazním nedostatkem a procesními chybami v dokazovacím řízení. Z fotografií není vůbec zřejmé, kdy, kde a kým byly pořízeny. Vypracovaný protokol o kontrole byl žalobci doručen, ovšem ohledně námitek k protokolu nebyl nijak vyslyšen a věc nebyla nijak přezkoumána. Protokol o kontrole obsahuje nepravdivé informace, proti čemuž se žalobce nemá jak bránit. V případě, že je tomuto protokolu přisuzována taková váha v předmětném řízení, pak musí být nade vší pochybnost prokázáno, že obsahuje pravdivé skutečnosti. Prvostupňový orgán dále nepřihlédl ke skutečnosti, že kontrolori neměli měřicí přístroj. Ve věci údajně zjištěného nedodržení správných životních podmínek ryb nelze vycházet pouze z fotografií, které mohou do značné míry skutečný stav zkreslovat. Žalobce má třicetiletou praxi v oboru chovu ryb a jejich prodeje a lze tedy očekávat, že je dostatečně způsobilý k poskytnutí správných životních podmínek ryb. Oproti tomu je jednání kontrolorů značně neprofesionální a nedůvěryhodné, neboť nedostatečnou teplotu vody v kádích odvodili pouhým senzoričtým posouzením, obdobně odhadli množství ryb v kádích, ovšem měli správně využít měřicích přístrojů k měření vody a přihlédnout k celkovému objemu vody v kádích. Absence měřicích přístrojů při veterinární kontrole nemůže jít k tíži žalobce. Žalobce rovněž považuje za neoprávněnou výtku žalovaného skutečnost, že se žalobce neúčastnil ústního jednání. Žalobce je řádně právně zastoupen, u všech jednání byl omluven a na opakovaný dotaz prvostupňového orgánu, zda je účast žalobce nutná, mu bylo odpovězeno, že tato účast nutná není a jeho výslech není pro správní orgán potřebný, navíc jedno z jednání bylo zcela nelogicky nařazeno na dobu dovolených.
3. Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě odkázal na napadené rozhodnutí a uvedl, že z protokolu o výsledku svědka vyplývá, že fotografie doložené do spisu byly pořízeny při kontrole prodejního stánku žalobce a uvedený svědek již pouze nebyl schopen poznat osoby na fotografiích. Správním orgánům, které vedou řízení o správním deliktu týrání zvířete, nepřísluší přezkoumávat postup Městské veterinární správy v Praze Státní veterinární správy při kontrole. Její odborné vyjádření, které je tzv. závazným stanoviskem, je obsahově závazné pro výrokovou část. K námitce žalobce týkající se absenci měřicího přístroje Ústřední veterinární správa Státní veterinární správy vyjádřila souhlas s uvedenou námitkou, což ovšem neznamená, že se žalobce žádného správního deliktu nedopustil, pouze tím byl zčásti změněn závěr týkající se charakteru porušení konkrétních právních předpisů a také byla snížena výše pokuty uložená žalobci.
4. Z obsahu spisového materiálu vyplývá, že dne 20. 4. 2016 vydal Úřad městské části Praha 9, Odbor životního prostředí a dopravy usnesení č.j. P09 026284/2016 – S P09 024444/2016/2, kterým postoupil podnět k projednání správního deliktu, kterého se měl dopustit žalobce tím, že porušil ust. § 4 odst. 1 písm. j) zákona č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, zaslaný Městskou veterinární správou v Praze, Státní veterinární správa. V uvedeném podnětu ze dne 12. 4. 2016, č.j. SVS/2016/039096-A bylo uvedeno, že má být projednán správní delikt žalobce, neboť při veterinární kontrole prodeje vánočních kaprů dne 22. 12. 2015 na jeho prodejním stánku na adrese Novodvorská ul., Praha 4, bylo zjištěno, že nebyly dodrženy správné životní podmínky ryb, zejména dostatečné nasycení

vody kyslíkem, a nebyly dodrženy standardy pro hustotu obsádky ryb v nádržích dle vyhlášky č. 418/2012 Sb., o ochraně zvířat při usmrcování, přílohy č. 5, což svědčilo o nepřiměřeném působení stresových vlivů fyzikální a biologické povahy na ně.

5. Oznámením ze dne 5. 5. 2016, č.j. SZ P4/059434/16 zahájil Úřad městské části Praha 4 řízení o správním deliktu a předvolání účastníka řízení k ústnímu jednání dne 7. 6. 2016, kdy v průběhu ústního jednání bude provedeno dokazování, zejména výslechy svědků. Za účelem podání svědecké výpovědi byli předvoláni R.V., P. F. a A. F. Vyjádřením ze dne 26. 5. 2016 se svědek R. V. omluvil z účasti na jednání a k omluvě doplnil své písemné vyjádření. Žalobce vyjádřením ze dne 3. 6. 2016 požádal o změnu termínu jednání z důvodu dočasné pracovní neschopnosti právního zástupce. Na základě následně doložené plné moci opravňující žalobce k zastupování a telefonického vyrozumění svědků o změně termínu správní orgán žádosti vyhověl a předvoláním ze dne 16. 6. 2016 stanovil ústní jednání na den 21. 7. 2016. Žalobce se emailovou komunikací dotázal, zda je jeho přítomnost na jednání nezbytná s ohledem na již naplánovanou dovolenou a odpovědí stejným prostředkem bylo správním orgánem sděleno, že účast žalobce není nutná. Vyjádřením ze dne 24. 6. 2016 se omluvil svědek P. F. z účasti na jednání. K oznámení o zahájení správního řízení se dne 21. 4. 2016 písemně vyjádřil tak, že se závěrem veterinárních inspektorů zásadně nesouhlasí, všechny dokumenty o původu veškerého množství prodávaných ryb byly na prodejním stánku k dispozici a ve věci údajně zjištěného nedodržení správných životních podmínek nelze vycházet pouze z fotografií, které mohou skutečný stav do značné míry zkreslovat.
6. Z protokolu o ústním jednání o správním deliktu ze dne 21. 7. 2016 vyplývá, že ústnímu jednání byla přítomna zástupkyně žalobce, žalobce byl omluven. Byl proveden listinný důkaz spisovým materiálem Městské veterinární správy a zástupkyně žalobce uvedla, že žalobce není schopen identifikovat kádě na fotografiích, má za to, že kádě náleží k jeho prodejnímu stánku a z fotografií nelze rozpoznat, kde byly pořizovány. Protokol o kontrole není řádně podepsán a z protokolu není zřejmé, jak bylo dovozeno, že v kádích je naskladněno 800 kg ryb. V průběhu ústního jednání byl za přítomnosti právní zástupkyně proveden výslech svědka A. F., který odkázal na protokol o kontrole a přiloženou fotodokumentaci a mj. uvedl, že prodejci přítomní při kontrole sdělili, že jim ten den bylo naskladněno větší množství ryb než je obvyklé a živé ryby byly v nádržích umístěny v několika vrstvách nad sebou a měly velmi omezený pohyb. Určení množství ryb ve všech kádích cca 800 kg je odborný odhad, toto množství sdělil i prodejce a k dotazu zástupkyně žalobce ohledně absence měřících přístrojů na měření teploty vody svědek uvedl, že přístrojů mají omezené množství a nemají je k dispozici pro každou kontrolní skupinu.
7. Sdělením ze dne 2. 8. 2016 správní orgán požádal o poskytnutí kontaktních údajů na osobu prodávající u stánku v ul. Novodvorská, Praha 4 dne 22. 12. 2015 vánoční kapry. K této výzvě žalobce sdělil dne 18. 8. 2016, že se jedná o R. P. Dne 17. 8. 2016 správní orgán předvolal k ústnímu jednání dne 13. 9. 2016 žalobce, svědka P. F. a svědka R. P. Z protokolu o ústním jednání ze dne 13. 9. 2016 vyplývá, že jednání byli přítomni zástupkyně žalobce a oba předvolaní svědci, kteří podali svědeckou výpověď. Svědek P. F. uvedl, že v prodejních nádržích nebyl splněn požadavek na hustotu obsádky ryb v kádích, prodejci při kontrole uvedli, že bylo naskladněno větší množství ryb než běžně, fotografie byly pořízeny v úzkém časovém rozpětí a protokol o kontrole byl sepsán dodatečně, elektronicky podepsán a zaslán žalobci do datové schránky. Svědek R. P. uvedl, že

kontroloři při kontrole řekli, že je tam hodně ryb, dle jeho názoru kádě v době kontroly přeplněny nebyly, množství ryb v kádích určují odhadem, nikdo nechtěl vidět, kolik ryb prodali a kontroloři nezkoumali teplotu vody hmatově, pouze se dívali.

8. Výzvou ze dne 14. 9. 2016 správní orgán informoval žalobce o možnosti vyjádřit se před vydáním rozhodnutí k jeho podkladům a seznámit se s dostupným spisovým materiálem. Rozhodnutím ze dne 13. 10. 2016, č.j. SZ P4/059434/16 správní orgán rozhodl tak, že se žalobce dopustil protiprávního jednání tím, že dne 22. 12. 2015 v době od 12:30 do 13:00 hodin bylo při veterinární kontrole v jím provozovaném stánku s vánočními kapry umístěném v ul. Novodvorská, Praha 4, zjištěno nedodržení správných životních podmínek ryb, spočívající v nedostatečném nasycení vody v nádržích kyslíkem a jejich přeplněním rybami, v důsledku čehož se ryby shlukovaly u hladiny, lapaly po vzduchu a byly umístěny v několika vrstvách pod sebou, čímž byl značně omezen jejich pohyb, přičemž přeplněním nádrží byly porušeny standardy pro hustotu obsádky ryb v nádržích. Uvedeným jednáním žalobce spáchal správní delikt týrání zvířete podle ust. § 27a odst. 1 písm. b) zákona na ochranu zvířat a byla mu uložena pokuta ve výši 50 000,- Kč. V odůvodnění uvedl, že klíčovými podklady jsou protokol o kontrole sepsaný pracovníky Městské veterinární správy a dále odborné vyjádření Městské veterinární správy, které je pro správní orgán závazné. Fotografie, které jsou součástí protokolu, zcela nepochybně zachycují stánek žalobce a detailní pohledy do jednotlivých kádí a na fotografii č. 3 je zřetelné množství ryb shlukujících se u hladiny, z nichž některé lapají po dechu, a jedna ryba plave břichem vzhůru. Současně konstatoval, že přeplnění kádí rybami lze považovat spíše za organizační selhání a nikoli za pochybení samotných prodávačů u konkrétního stánku.
9. Proti uvedenému rozhodnutí žalobce podal dne 27. 10. 2016 odvolání, ve kterém uvedl, že správní řízení je stíženo velmi zásadním důkazním nedostatkem a procesními chybami v dokazovacím řízení. Námitky žalobce k protokolu nebyly nijak vyslyšeny ani přezkoumány, naopak tvrzení kontrolorů uvedená v protokole jsou bez dalšího považována za správná. Protokol nemusí být žalobcem podepsán, ovšem když obsahuje nepravdivé informace, nemá se proti takové byrokracii žalobce jak bránit. Protokol postrádá základní náležitost, a to minimálně prohlášení příslušných pracovníků, že byl takový protokol na místě vytvořen a že obsahuje informace z místa konání kontroly nebo přímo samotný podpis prověřovaných osob. Zásadní je také skutečnost, že kontroloři neměli měřicí přístroje, z fotografií není zřejmé kdy, kde a kým byly pořízeny a množství ryb v kádích a teplotu vody kontroloři určili odhadem.
10. Žalovaný jako odvolací orgán žádostí ze dne 15. 11. 2016 požádal o potvrzení nebo změnu závazného stanoviska Městské veterinární správy v Praze nařízený správní orgán, Ústřední veterinární správa, a to s odkazem na ustanovení § 149 odst. 4 spr. řádu. Ústřední veterinární správa, Státní veterinární správa sdělením ze dne 15. 11. 2016 č. j. SVS/2017/008301-G změnila odborné vyjádření městské veterinární správy. Projevila nesouhlas s vyhodnocením skutkového zjištění Městské veterinární správy, pokud jde o nasycení vody kyslíkem či dodržení hustoty obsádky s přímým odkazem na přílohu 5 vyhlášky č. 418/2012 Sb., neboť toto vyhodnocení nebylo podloženo měřením, podkladem od prodávajícího nebo jiným podkladem a nebylo tak spolehlivě a dostatečně prokázáno. Současně Ústřední veterinární správa sdělila, že v rámci kontrolní zjištění byly prokázány projevy stresu a dušení u ryb (slabý únikový a obranný reflex), nepřírozená poloha, lapání po vzduchu). Příčina mohla být multifaktoriální, nicméně účastník řízení neučinil

přiměřené kroky k nápravě stavu. Zjištěný skutkový stav je třeba hodnotit jako stav, při němž došlo k týrání zvířat, a který je třeba kvalifikovat jako porušení § 4 odst. 1 písm. j) zákona na ochranu zvířat proti týrání.

11. Sdělením ze dne 25. 1. 2017 oznámil žalovaný zástupkyni žalobce o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, současně poukázal na to, že žalovaný požádal o potvrzení či změnu stanoviska Městské veterinární správy, nadřízený orgán, Ústřední veterinární správa stanoviskem ze dne 20. 1. 2017 závazné stanovisko Městské veterinární správy změnila. Tato změna závazného stanoviska je novým podkladem pro vydání rozhodnutí v odvolacím řízení s tím, že odvolatel má jako účastník řízení právo před vydáním rozhodnutí se s obsahem tohoto podkladu seznámit a vyjádřit se k němu ve lhůtě do 15. 2. 2017. Změna závazného stanoviska byla odeslána jako příloha uvedeného oznámení. Žalobce se ke změně závazného stanoviska vyjádřil, poukázal na to, že Ústřední veterinární správa výslovně nesouhlasí s odborným vyjádřením Městské veterinární správy a na to, že první část stanoviska je v přímém rozporu s jeho závěrem, stanovisko není jednotné, logické a přezkoumatelné. Zdůraznil, že Ústřední veterinární správa konstatovala, že nebylo dostatečně a spolehlivě bez všech pochybností prokázáno zhodnocení skutkového stavu věci. Navrhl zrušení odvoláním napadeného rozhodnutí.
12. O odvolání bylo rozhodnuto žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 6. 3. 2017, č.j. MHMP 269362/2017 tak, že se napadené rozhodnutí mění a nově zní výrok tak, že se žalobce dopustil protiprávního jednání tím, že dne 22. 12. 2015 v jím provozovaném stánku v ul. Novodvorská, Praha 4, nabízel k prodeji přibližně 800 kg kaprovitých ryb, kde u těchto ryb uvedeného dne minimálně v době od 12:30 do 13:00 hodin docházelo k projevům stresu a dušení, a to konkrétně slabým únikovým a obranným reflexem, zaujímáním nepřírodní polohy a lapáním po vzduchu, proti čemuž žalobce neučinil přiměřené kroky k nápravě tohoto stavu, čímž byla naplněna skutková podstata správního deliktu týrání zvířat podle ust. § 4 odst. 1 písm. j) zákona na ochranu zvířat a byla mu uložena pokuta ve výši 20 000,- Kč a povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000,- Kč. V odůvodnění žalovaný uvedl, že si vyžádal potvrzení nebo změnu závazného stanoviska od správního orgánu nadřízeného správnímu orgánu příslušnému k vydání závazného stanoviska, v daném případě tedy stanovisko od Ústřední veterinární správy Státní veterinární správy, která jej vydala dne 20. 1. 2017. V něm uvedla, že nesouhlasí s konstatováním Městské veterinární správy, že odborným posouzením chování ryb a jejich množství v kádích nebyly dodrženy správné životní podmínky ryb, zejména dostatečné nasycení vody kyslíkem, a nebyly dodrženy standardy pro hustotu obsádky ryb v nádržích. S tímto konstatováním nesouhlasí proto, že nebylo podloženo měřením, podkladem od prodávajícího nebo jiným podkladem, a nebylo tak dostatečně spolehlivě prokázáno. Současně uvedla, že v rámci kontrolního zjištění byly prokázány projevy stresu a dušení ryb, kterými jsou slabý únikový a obranný reflex, nepřírodní poloha a lapání po vzduchu. Příčina mohla být multifaktoriální, nicméně žalobce neučinil přiměřené kroky k nápravě stavu. Uvedené stanovisko tedy potvrzuje spáchání deliktu a pouze mění popsany způsob, jakým ke spáchání deliktu došlo, proto žalovaný změnil kvalifikaci správního deliktu a snížil výši uložené pokuty.
13. Žalobce v podané žalobě namítal, že při prvním ústním jednání dne 21. 7. 2017 kontrolor A. F. nebyl schopen identifikovat kádě na fotografiích, tedy nepotvrdil, zda patří skutečně žalobci či zda se jedná o kádě jiného prodejce, přesto správní orgán prvního stupně z těchto fotografií vycházel, ačkoliv není vůbec zřejmé, kdy, kde a kým byly pořízeny. Tuto

námítku neshledal soud důvodnou. Z obsahu spisového materiálu je zřejmé, že je zde založen protokol o kontrole č. j. SVS/2016/003372-A, číslo 151222000004S11060 ze dne 22. 12. 2015, z něhož vyplývá, že jde o kontrolní protokol o kontrole, která byla provedena u prodejního stánku ryb žalobce dne 22. 12. 2015 od 12:30 h. do 13:00 h. Ze spisového materiálu je pak zřejmé, že součástí tohoto protokolu jsou fotografie na straně 3, 4 a 5 tohoto protokolu, přičemž je zřejmé, že tyto fotografie byly pořízeny dne 22. 12. 2015 a jsou součástí protokolu č. 151222000004S11060, tedy součástí protokolu o kontrole, která byla provedena právě u žalobce. Soud nemá důvod pochybovat o tom, že jde o fotografie, které byly pořízeny při kontrole u žalobce, neboť zcela nepochybně tvoří součást kontrolního protokolu, který se žalobce týkal, když každý list kontrolního protokolu je opatřen číslem tohoto protokolu.

14. Žalobce v podané žalobě namítal, že protokol o kontrole byl sice žalobci doručen, žalobce se k němu následně vyjádřil a rozporoval uvedené skutečnosti, ohledně svých námitek nebyl vyslyšen a věc nebyla nijak přezkoumána. Není zřejmé, z jakého důvodu je protokol vytvářen a zasílán k možnému vyjádření, když pak vznesené námitky nejsou přezkoumány. Předmětný protokol o kontrole není žalobcem podepsán, jeho důkazní hodnota je výrazně snížena, přesto z tohoto protokolu správní orgány vycházely, ačkoliv nebylo prokázáno, že obsahuje pravdivé skutečnosti, když žalobce naopak tvrdí, že v něm uvedené skutečnosti nejsou pravdivé či alespoň jsou zavádějící. Ani tyto námitky neshledal soud důvodnými.
15. V daném případě pracovníci veterinární správy postupovali podle zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole, ve znění pozdějších předpisů. Z ustanovení § 12 tohoto zákona je zřejmé, protokol o kontrole obsahuje skutečnosti vztahující se k vykonané kontrole, zejména skutečnosti, které jsou uvedeny v § 12 odst. 1 zákona. Mezi náležitosti protokolu o kontrole nepatří podpis kontrolované osobě, z ustanovení § 12 odst. 3 zákona o kontrole vyplývá, že stejnopis protokolu o kontrole doručí kontrolní orgán kontrolované osobě. Z uvedeného ustanovení nevyplývá, že by bylo povinností kontrolované osoby kontrolní protokol podepsat. Pokud tedy žalobce v obecné poloze tvrdí, že tím, že protokol nepodepsal a je snížena hodnota tohoto dokladu, nelze tuto námítku považovat za důvodnou, neboť toto tvrzení žalobce nemá oporu v právním předpise. Pokud žalobce v podané žalobě poukazuje na to, že nebylo vyhověno jeho námitkám, s tím, že protokol obsahuje nepravdivé informace, obecná poloha uplatněných námitek brání soudu v tom, aby posoudil relevanci tvrzení žalobce. Žalobce v podané žalobě v této části neuvádí žádné konkrétní skutečnosti, které považuje za nepravdivé či zavádějící. Je nutno konstatovat, že z protokolu o kontrole vyplývá, že kontrolní pracovníci konstatovali přeplnění nádrží, zejména pak konstatovali, že ryby se shlukovaly u hladiny, lapaly po dechu, byly umístěny ve vodě v několika vrstvách pod sebou a tím byl značně omezen jejich pohyb. Některé z ryb zaujímaly nepřírozenou polohu a měly slabý únikový a obranný reflex. Toto kontrolní zjištění je pak zřejmé z fotografií, které jsou součástí protokolu o kontrole, zejména ze snímku číslo 3, 4 a 5. Žalobce žádné konkrétní námitky k těmto kontrolním zjištěním neuvádí.
16. Pro úplnost je nutno konstatovat, že kontrolní pracovníci v uvedeném protokolu konstatovali, že odborným posouzením chování ryb a jejich množství v kádích nebyly dodrženy správné životní podmínky ryb, zejména nasycení vody kyslíkem a nebyly dodrženy standardy pro hustotu osádky ryb v nádržích, čímž bylo porušeno ustanovení přílohy 5 vyhl. č. 418/2012 Sb., o ochraně zvířat při usmrcování, v platném znění. Je

nutno zdůraznit, že žalobou napadeným rozhodnutím závěr o porušení ustanovení přílohy 5 uvedené vyhlášky nebyl akceptován a toto tvrzení nebylo důvodem pro uložení pokuty, když je zřejmé, že žalobou napadeným rozhodnutím došlo ke změně prvostupňového správního rozhodnutí. Tato změna spočívala právě v tom, že na základě nového posudku, který byl zpracován Ústřední veterinární správou, porušení ustanovení přílohy č. 5 vyhl. č. 418/2012 Sb. (nedostatečné nasycení vody kyslíkem a nedodržení standardu pro hustotu obsádky ryb v nádržích) nebylo důvodem pro uložení pokuty.

17. Žalobce dále namítal, že správní orgán prvního stupně nepřihlédl k tomu, že kontroloři neměli měřicí přístroj, jejich jednání považuje za neprofesionální a nedůvěryhodné, když tvrzenou nedostatečnou teplotu vody v kádích odvodili pouze senzorickým posouzením. Absence měřících přístrojů při veterinární kontrole nemůže jít k tíži žalobce. Správní orgán prvního stupně k takovému odhadu kontrolorů Městské veterinární správy neměl přihlídnout.
18. K těmto námitkám je nutno konstatovat, že žalobce zde výslovně poukazuje na pochybení, kterých se dle jeho názoru dopustil správního orgánu správního stupně. Přitom z obsahu spisového materiálu v této věci je zřejmé, že právě na základě změny stanoviska orgánu veterinární správy, konkrétně Ústřední veterinární správy ze dne 20. 1. 2017 bylo konstatováno, že tvrzení o nedodržení správných životních podmínek ryb ohledně dostatečného nasycení vody kyslíkem, nedodržení standardu pro hustotu obsádky ryb v nádržích žalovaný správní orgán nepovažoval za naplnění skutkové podstaty správního deliktu, a to právě proto, že Ústřední veterinární správa konstatovala, že tyto závěry Městské veterinární správy nebyly podloženy měřením, podkladem od prodávajícího nebo jiným podkladem, proto nebylo prokázáno porušení povinností, které jsou uvedeny v příloze 5 vyhlášky. Rozhodnutí správního orgánu prvního stupně a rozhodnutí žalovaného jako odvolacího správního orgánu přitom tvoří jeden celek, jde o rozhodnutí, která byla vydána v jednom správním řízení. Žalovaný jako odvolací správní orgán právě proto, že v této části nebylo tvrzené porušení podloženo měřením či jinými relevantními podklady, neposuzoval jako protiprávní jednání žalobce, za které je uložena pokuta. Právě v tom totiž spočívala změna prvostupňového správního orgánu. Námitky, vztahující se pouze k rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, které sám žalovaný korigoval, neshledal soud důvodnými.
19. Nelze ani konstatovat, jak tvrdí žalobce, že žalovaný rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrdil co do odůvodnění, když z obsahu žalobou napadeného rozhodnutí je zřejmé, že žalovaný jednání, které mělo spočívat v porušení přílohy č. 5 vyhl. č. 418/2012 Sb., tj. v nedostatečném nasycení vody kyslíkem, nedodržení standardů pro hustotu obsádky ryb v nádržích, nepovažoval za jednání, kterým by žalobce naplnil znaky skutkové podstaty správního deliktu.
20. Žalobce dále v podané žalobě namítal, že prvostupňový správní orgán opakovaně přičítal k tíži žalobci, že se neúčastnil ústního jednání, přesto, že k dotazu žalobce opakovaně tvrdil, že účast žalobce není nutná. K této námitce lze s odkazem na to, co bylo uvedeno výše konstatovat, že s odůvodněním žalobou napadeného rozhodnutí vyplývá, že žalovaný jako odvolací správní orgán konstatoval, že skutečnost, že se osobně neúčastnil ústního jednání u prvostupňového správního orgánu nelze žalobci přičítat k tíži, je tedy zřejmé, že tuto skutečnost žalovaný správní orgán, který rozhodoval o odvolání žalobce, nepovažoval za přítěžující okolnost. Pokud tak prvostupňový správní orgán učinil, žalovaný jako odvolací orgán jeho pochybení napravil. Jak již bylo výše uvedeno, řízení v této věci tvoří

jeden celek, proto nelze nepřihlídnout ke skutečnosti, že žalobou napadeným rozhodnutím byly některé závěry prvostupňového správního orgánu korigovány.

21. Z výše uvedených důvodů dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná, proto žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl. Protože žádný z účastníků řízení na výzvu soudu nepožádal výslovně o nařízení ústního jednání, má se za to, že souhlasí s rozhodnutím bez nařízení ústního jednání. Proto soud postupoval podle ustanovení § 51 odst. 1 s.ř.s. a o podané žalobě rozhodl, aniž ústní jednání nařizoval.
22. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu právo na náhradu nákladů řízení nepřísluší. Žalovanému správnímu orgánu náklady nevznikly. Proto soud rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 24. října 2018

JUDr. Hana Veberová v. r.
předsedkyně senátu